

Chalíl Džibrán

Z V Ě S T O V A T E L

Jeho podobenství a básně

Vyšehrad 2013

LVÍ DCERA

Čtyři otroci stáli a ovívali starou královnu, která spala na trůně a chrápala. Na jejím klíně předla kočka a líně hleděla na otroky.

První otrok řekl: „Ta stařena je tak ošklivá, když spí. Podívejte, jak se jí zkrivila ústa. Dýchá, jako by ji dusil ďábel.“

Na to kočka zavrňela: „Když spí, není ani z poloviny tak ošklivá, jako ty ve své bdělém otroctví.“

Druhý otrok řekl: „Čekali byste, že spánek jí vrásky vyhladí, místo aby je prohloubil. Určitě se jí zdá o něčem zlém.“

Kočka zavrňela: „Kéž bys také spal a snil o svobodě.“

Třetí otrok řekl: „Možná že vidí průvod všech, které zabila.“

Kočka zavrňela: „Ano, vidí průvod vašich předků a vašich potomků.“

Čtvrtý otrok řekl: „Je sice příjemné o ní takto mluvit, ale nezbavuje mě to únavy z toho, jak tu stojím a ovívám.“

Kočka zavrňela: „Budeš ovívat i na věčnosti. Neboť jako na zemi, tak i na nebi.“

V tu chvíli se královně zhoupala hlava a koruna jí spadla na zem.

Jeden z otroků řekl: „To je špatné znamení.“

Kočka zavrňela: „Špatné znamení pro jednoho je dobrým znamením pro druhého.“

Druhý otrok řekl: „Co kdyby se probudila a zjistila, že jí spadla koruna. Určitě by nás zabila.“

Kočka zavrňela: „Od vašeho narození vás denně zabíjí a vy o tom ani nevíte.“

Třetí otrok řekl: „Ano, zabila by nás a nazvala by to obětováním bohům.“

Kočka zavrňela: „Bohům jsou obětováni jen slabí.“

Čtvrtý otrok utišil ostatní, tiše sebral korunu a posadil jí královně na hlavu, aniž ji probudil.

Kočka vrněla: „Jen otrok dává na původní místo korunu, která padla.“

Po chvíli se královna probudila, rozhlédla se kolem sebe a zívla. Pak řekla: „Měla jsem sen. Uviděla jsem, jak škorpión pronásleduje kolem kmene starého dubu čtyři housenky. Ten sen se mi nelíbí.“ Pak zavřela oči a znovu usnula. Chrápala a čtyři otroci ji dále ovívali.

Kočka vrněla: „Jen ji dál ovívejte, hlupáci. Jen rozdmýcháváte oheň, který vás pohlcuje.“

TYRANIE

Tak si prozpěvuje dračice, která u moře střeží sedmero slují:

„Můj milý přijede na vlnách. Jeho burácivý řev naplní zemi strachem a plameny z jeho nozder zapálí oblohu. Vezmeme se při zatmění Měsíce a při zatmění Slunce porodím svatého Jiří, který mě zabije.“

Tak si prozpěvuje dračice, která střeží sedmero slují u moře.

SVATÝ MUŽ

Když jsem byl mladý, navštívil jsem jednou v tichém háji za horami svatého muže. A když jsme hovořili o povaze ctnosti, vybelhal se unaveně za námi do svahu lupič. Když došel do háje, poklekl před svatým mužem a řekl: „Svatý muži, hledám útěchu. Mé hříchy mě velmi tíží.“

Svatý muž odpověděl: „Mé hříchy mě také velmi tíží.“

Lupič řekl: „Ale já loupím a drancuju.“

Svatý muž odpověděl: „Já také loupím a drancuju.“

Lupič řekl: „Ale já jsem vrah a krev mnoha lidí mi zní v uších.“

Svatý muž odpověděl: „Já jsem také vrah a krev mnoha lidí mi zní v uších.“

Lupič řekl: „Spáchal jsem mnoho hříchů.“

Svatý muž odpověděl: „Já jsem také spáchal bezpočet hříchů.“

Lupič pak povstal, podíval se na svatého muže a v očích měl zvláštní výraz. Když od nás odcházel, na cestě dolů z kopce si poskakoval.

Obrátil jsem se ke svatému muži a řekl mu: „Proč ses obvinil z hříchů, které jsi nespáchal? Cožpak nevidíš, že tento muž od tebe odcházel a už ti nevěřil?“

Svatý muž odpověděl: „Je pravda, že už mi nevěří, ale odcházel s velkou úlevou.“

V tu chvíli jsme zaslechli, jak lupič v dálce zpívá, a ozvěna jeho zpěvu zaplnila údolí radostí.

PLUTOKRAT

Za svých cest jsem jednou na jednom ostrově uviděl netvora s lidskou hlavou a železnými kopyty, který bez ustání požíral zem a pil z moře. Dlouho jsem ho pozoroval. Pak jsem k němu přistoupil a řekl mu: „Cožpak nemáš nikdy dost? Cožpak se tvůj hlad nikdy nenasytí a žízeň nikdy neuhasí?“ Odpověděl: „Ale ano, já už jsem plný a mám už dost jídla i pití. Bojím se ale, že zítra už nebude dost země k jídlu a dost moře k pití.“

OBSAH

Prostáček boží	/ 9
Láska	/ 15
Král poustevník	/ 19
Lví dcera	/ 23
Tyranie	/ 26
Svatý muž	/ 29
Plutokrat	/ 31
Větší já	/ 32
Válka a malé národy	/ 34
Kritikové	/ 35
Básníci	/ 39
Korouhvička	/ 41
Král z Aradu	/ 42
Z hloubi mého srdce	/ 43
Dynastie	/ 45
Poznání a nedokonalé poznání	/ 50
Arch bělostného papíru pravil...	/ 52
Učenec a básník	/ 53

Hodnoty	/ 58
Jiná moře	/ 59
Pokání	/ 60
Umírající muž a sup	/ 61
Za mou samotou	/ 65
Poslední hlídka	/ 67

Chalíl Džibrán

Z V Ě S T O V A T E L

Edice Harmonie, svazek dvaadvacátý

Z anglického originálu *The Forerunner*,
vydaného nakladatelstvím Alfred A. Knopf

roku 1920, přeložila Marie Čapková

Ilustrace Johana Hrabíková Vojnářová

Typografie Zdeněk Ziegler

Vydalo nakladatelství Vyšehrad, spol. s r. o.,

roku 2013 jako svou 1171. publikaci

Odpovědný redaktor Martin Žemla

Vydání první. AA 0,88. Stran 80

Vytiskla Těšínská tiskárna, a. s.

Doporučená cena 168 Kč

Nakladatelství Vyšehrad, spol. s r. o.

Praha 3, Víta Nejedlého 15

e-mail: info@ivysehrad.cz

www.ivysehrad.cz

ISBN 978-80-7429-135-7